

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 15. julija 2015 *

„Konkurenca — Upravni postopek — Evropski trg avtomobilskih stekel — Objava odločbe o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Zavrnitev prošnje za zaupno obravnavanje podatkov, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti — Obveznost obrazložitve — Zaupnost — Poklicna skrivnost — Legitimno pričakovanje“

V zadevi T-462/12,

Pilkington Group Ltd, s sedežem v St Helensu (Združeno kraljestvo), ki jo zastopajo J. Scott, S. Wisking, K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors, in C. Puech Baron, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo M. Kellerbauer, P. Van Nuffel in G. Meessen, agenti,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev delne ničnosti Odločbe Komisije C(2012) 5718 final z dne 6. avgusta 2012 o zavrnitvi prošnje za zaupno obravnavanje, ki jo je vložila družba Pilkington Group Ltd na podlagi člena 8 Sklepa predsednika Komisije 2011/695/EU z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci (zadeva COMP/39.125 – Avtomobilsko steklo),

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi S. Papasavvas, predsednik, N. J. Forwood (poročevalec) in E. Bieliūnas, sodnika,

sodni tajnik: L. Grzegorzcyk, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 28. januarja 2015

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Komisija Evropskih skupnosti je 12. novembra 2008 sprejela Odločbo C(2008) 6815 final v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP proti več proizvajalcem avtomobilskih stekel, med katerimi je tožeča stranka, družba Pilkington Group Ltd (zadeva COMP/39.125 – Avtomobilsko steklo) (v nadaljevanju: odločba o avtomobilskih steklih).
- 2 Komisija je med drugim ugotovila, da so naslovnice odločbe o avtomobilskih steklih s tem, da so bile v različnih obdobjih od vključno marca 1998 do marca 2003 udeležene pri protikonkurenčnih sporazumih in usklajenih ravnanjih v sektorju avtomobilskih stekel v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP), kršile člen 81 ES in člen 53 Sporazuma EGP.
- 3 V skladu z odločbo o avtomobilskih steklih gre za enotno in trajajočo kršitev, ki vključuje usklajeno razdelitev pogodb v zvezi z dobavo avtomobilskih stekel in/ali setov stekel, ki običajno vsebujejo vetrobransko steklo, zadnje steklo in stranska stekla, glavnim proizvajalcem avtomobilov v EGP. Ta uskladitev je po mnenju Komisije potekala v obliki usklajevanja cenovnih politik in strategij oskrbe strank, da bi se tako ohranila splošna stabilnost položajev udeležencev omejevalnega sporazuma na zadevnem trgu. Ta stabilnost se je skušala doseči zlasti s korekcijskimi mehanizmi, vzpostavljenimi, kadar želeni rezultati z uskladitvami niso bili doseženi.
- 4 Generalni direktorat (GD) Komisije za konkurenco (v nadaljevanju: GD za konkurenco) je z dopisom z dne 25. marca 2009 tožečo stranko, med drugim, obvestil, da namerava v skladu s členom 30 Uredbe (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) na svojem spletnem mestu objaviti nezaupno različico odločbe o avtomobilskih steklih v jezikih, ki so v obravnavani zadevi verodostojni, in sicer angleščini, francoščini in nizozemščini. Poleg tega je GD za konkurenco tožečo stranko pozval, naj opredeli zaupne informacije ali informacije, ki so pomenile poslovne skrivnosti, in obrazloži svojo presojo v zvezi s tem.
- 5 GD za konkurenco je po korespondenci s tožečo stranko februarja 2012 sprejel nezaupno različico odločbe o avtomobilskih steklih, ki se objavi na spletnem mestu Komisije. Iz zadevne korespondence je razvidno, da GD za konkurenco ni ugodil predlogom tožeče stranke, naj prikrije informacije iz točke 202 obrazložitve in opombe 53 odločbe o avtomobilskih steklih.
- 6 GD za konkurenco meni, da je mogoče te informacije razdeliti v tri skupine. Prva zajema imena strank in opis zadevnih proizvodov ter vsako informacijo, na podlagi katere bi bilo mogoče prepoznati stranko (v nadaljevanju: informacije kategorije I). Druga zajema količine dobavljenih delov, dodelitev kvot vsakemu proizvajalcu avtomobilov, sporazume o cenah, njihov izračun in razlike ter nazadnje številke in odstotke, povezane z dodelitvami strank med udeleženci kartela (v nadaljevanju: informacije kategorije II). Tretja zajema informacije, povezane s posamezniki, ki so bili člani osebja tožeče stranke (v nadaljevanju: informacije kategorije III).
- 7 Tožeča stranka je v zvezi s tem 30. junija 2011 v skladu s členom 9 Sklepom Komisije z dne 23. maja 2001 o mandatu pooblaščenca za zaslišanje [v] nekaterih postopkih o konkurenci (2001/462/ES, ESP) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 151) zadevo predložila pooblaščenцу za zaslišanje in nasprotovala objavi vseh spornih informacij.

Izpodbijana odločba

- 8 Pooblaščenec za zaslišanje je o predlogu tožeče stranke odločil z Odločbo Komisije C(2012) 5718 final z dne 6. avgusta 2012 o zavrnitvi prošnje za zaupno obravnavanje, ki jo je vložila družba Pilkington Group, na podlagi člena 8 Sklepa 2011/695/EU predsednika Komisije z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci (zadeva št. COMP/39.125 – Avtomobilsko steklo) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).
- 9 Iz točke 18 obrazložitve izpodbijane odločbe je razvidno, da zadnjenavedena v bistvu temelji na preučitvi dveh trditev tožeče stranke. Prva trditev, preučena v točkah od 19 do 42 obrazložitve izpodbijane odločbe, se nanaša na informacije kategorije I in kategorije II, druga trditev, preučena v točkah od 43 do 48 obrazložitve, pa se nanaša na informacije kategorije III.
- 10 Pooblaščenec za zaslišanje je v zvezi s prvo trditvijo menil, prvič, da so bile informacije kategorij I in II zaradi svoje narave in ob upoštevanju posebnosti trga avtomobilskih stekel poleg tožeči stranki znane tudi drugim osebam, drugič, da so bile zastarele in, tretjič, da so bile povezane s samim bistvom kršitve, njihovo razkritje pa so narekovali interesi oškodovanih oseb (točke od 19 do 32 obrazložitve izpodbijane odločbe). Poleg tega je v delu, v katerem je tožeča stranka navedla posebne trditve, ki se nanašajo na ugotovitev zaupnosti informacij kljub njihovemu splošnemu značaju, kot je opisan zgoraj, pooblaščenec za zaslišanje v točkah 198, 208, 367, 383 in od 393 do 397 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih ugotovil, da se jih lahko izjemoma obravnava zaupno, če vsebujejo informacije kategorij I in II (točke od 32, zadnji stavek, do 42 obrazložitve ter člena 1 in 2 izpodbijane odločbe).
- 11 V zvezi z drugo trditvijo se je pooblaščenec za zaslišanje oprl na člen 5 Uredbe (ES) št. 45/2001 [E]vropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102) in ugodil zaupnemu obravnavanju informacij iz točk 98, 132, 160 in 163 obrazložitve ter opomb 282 in 410 odločbe o avtomobilskih steklih (točke od 43 do 47 obrazložitve ter člen 3 izpodbijane odločbe).
- 12 Pooblaščenec za zaslišanje je prošnjo tožeče stranke v preostalem zavrnil (člen 4 izpodbijane odločbe).

Postopek in predlogi strank

- 13 Tožeča stranka je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča to tožbo vložila 19. oktobra 2012.
- 14 Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 11. marca 2013 odredil delni odlog izvršitve izpodbijane odločbe. Podpredsednik Sodišča Evropske unije je s sklepom z dne 10. septembra 2013, Komisija/Pilkington Group (C-278/13 P(R), ZOdl., EU:C:2013:558) zavrnil pritožbo Komisije zoper sklep predsednika Splošnega sodišča.
- 15 Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 27. novembra 2013 zavrnil predloge za intervencijo, ki so jih štiri zavarovalne družbe, dejavne v sektorju avtomobilskih stekel, predložile v podporo predlogom Komisije.
- 16 Splošno sodišče je v okviru ukrepov procesnega vodstva Komisiji postavilo več pisnih vprašanj. Zadnjenavedena je na ta vprašanja odgovorila z dopisoma z dne 7. oktobra in 18. decembra 2014.
- 17 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - izpodbijano odločbo, zlasti njen člen 4, razglasi za nično;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

18 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj

- tožbo zavrne;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

19 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja šest tožbenih razlogov, ki se nanašajo na:

- neobstoj obrazložitve in napako, storjeno v zvezi s točko 115 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih;
- kršitev člena 339 PDEU, člena 28 Uredbe št. 1/2003 in člena 8 Sklepa predsednika Evropske komisije 2011/695/EU z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci (UL L 275, str. 29);
- kršitev načela enakega obravnavanja;
- kršitev načela legitimnih pričakovanj;
- kršitev načel o varstvu identitete posameznikov;
- kršitev načela sorazmernosti in načel o dostopu javnosti do dokumentov institucij.

Prvi tožbeni razlog, ki se nanaša na neobstoj obrazložitve in napako, storjeno v zvezi s točko 115 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih

20 Tožeča stranka zatrjuje, da je pooblaščenec za zaslišanje zavrnil njeno prošnjo s tem, da je navedel kratko in splošno obrazložitev, ki temelji na neupoštevni merilih. Poleg tega naj v zadevni obrazložitvi ne bi bilo jasno določeno uporabljeno pravno pravilo, naj ne bi bilo odgovorjeno na več trditev v zvezi s kršitvijo načela enakega obravnavanja niti pojasnjeno posebno nasprotovanje stališču GD za konkurenco. Najprej, tožeča stranka naj bi svoj predlog utemeljila s tem, da se je posamično sklicevala na vsako zadevno točko obrazložitve. Dalje, splošna obrazložitev naj po naravi ne bi zadostovala, ker naj bi se sporne informacije, tudi tiste, ki spadajo pod eno samo kategorijo, zelo razlikovale, kot to dokazuje dejstvo, da so se nekatere obravnavale zaupno, druge pa ne. Nazadnje, zaradi splošnega sklicevanja na dejstva, ki pomenijo kršitev, kot samostojno merilo, in na nezaupnost elementov, posredovanih Komisiji v okviru prijave zaradi prizanesljivosti, ter zaradi neskladne opredelitve zaupnosti, naj izpodbijana odločba ne bi bila obrazložena. Glede na to naj bi Komisija kršila člen 296 PDEU in načelo dobrega upravljanja, določeno v členu 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Očitek, ki se nanaša na neobstoj obrazložitve

21 Namen obveznosti obrazložitve posamične odločbe je – poleg omogočanja sodnega nadzora – zadevni osebi zagotoviti dovolj informacij, da lahko ugotovi, ali odločba morda vsebuje napako, ki omogoča izpodbijanje njene veljavnosti. Obveznost obrazložitve je treba presoјati glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, lastnosti podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovnice akta ali druge osebe, ki jih ta akt neposredno in posamično zadeva. V obrazložitvi ni treba podrobno navesti vseh upoštevnih dejanskih in pravnih elementov, ker je treba vprašanje, ali je obrazložitev posameznega akta skladna z zahtevami iz člena 296 PDEU, presoјati ne samo glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov kontekst in glede na celoto

pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje. Poleg tega mora biti obrazložitev akta logična in zlasti ne sme vsebovati notranjih protislovij, ki bi ovirala razumevanje razlogov, na katerih ta akt temelji (sodba z dne 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisija, C-521/09 P, ZOdl., EU:C:2011:620, točke 148, 150 in 151).

- 22 Člen 8(2) Sklepa 2011/695 določa, da je pooblaščenec za zaslišanje upravičen ugotoviti, da je mogoče informacijo razkriti, bodisi ker ni poslovna skrivnost ali druga zaupna informacija bodisi ker meni, da obstaja prevladujoči interes za njeno razkritje. Zato mora biti ugotovitev, da se lahko sporna informacija razkrije obrazložena s sklicevanjem na točke obrazložitve, na podlagi katerih je pooblaščenec za zaslišanje ugotovil, da ne gre za poslovno skrivnost ali drugo zaupno informacijo, ali da je, čeprav gre zanj, podan prevladujoči interes za njeno razkritje.
- 23 V teh okoliščinah dejstvo, da je eden ali več razlogov, na katerih temelji zavrnitev priznanja zaupnosti, navedenih v povezavi z vrsto informacij, ki imajo po mnenju pooblaščenca za zaslišanje skupne značilnosti, ne vpliva na celovitost obrazložitve, če je mogoče na podlagi izpodbijane odločbe razumeti temelj ugotovitev pooblaščenca za zaslišanje. Če zadevni razlogi ne veljajo v zvezi z eno ali več informacijami, je sporna utemeljenost obrazložitve in ne to, ali ta obrazložitev zadostuje kot postopkovna zahteva (glej v tem smislu sodbo z dne 22. marca 2001, Francija/Komisija, C-17/99, Recueil, EU:C:2001:178, točka 35).
- 24 V obravnavani zadevi je iz točk od 19 do 32 izpodbijane odločbe razvidno, da je pooblaščenec za zaslišanje najprej navedel nekatere skupne značilnosti informacij kategorij I in II, ob upoštevanju katerih po njegovem mnenju teh informacij ni mogoče opredeliti kot zaupnih. Prvič, zadevne informacije so po svoji naravi znane tretjim osebam, drugič, so zastarele in, tretjič, so samo bistvo kršitvenega ravnanja.
- 25 Ob upoštevanju tega je pooblaščenec za zaslišanje preučil, ali je tožeča stranka kljub tem značilnostim navedla posebne trditve, ki bi dokazovale, da so bile zadevne informacije zaupne, v smislu, da so bile znane omejenemu številu oseb, da bi lahko njihovo razkritje povzročilo resno škodo in da so bili interesi, ki bi bili z razkritjem oškodovani, objektivno vredni varstva. V zvezi s tem je pooblaščenec za zaslišanje ugotovil, da so samo točke 198, 208, 367, 383 in od 393 do 397 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih vsebovale informacije, ki ne bi smele biti razkrite (točke od 33 do 42 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 26 Nazadnje, glede informacij kategorije III je pooblaščenec za zaslišanje v točkah 46 in 47 obrazložitve izpodbijane odločbe navedel, da so samo točke 98, 132, 160 in 163 obrazložitve ter opombi 282 in 410 odločbe o avtomobilskih steklih vsebovale informacije, na podlagi katerih bi bilo mogoče z razumno verjetnostjo prepoznati posameznika. Nasprotno pa v skladu s točko 48 obrazložitve izpodbijane odločbe druge točke obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih, ki po mnenju tožeče stranke vsebujejo informacije kategorije III, na vsebujejo elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče z razumno verjetnostjo prepoznati posameznika.
- 27 Del, v katerem izpodbijana odločba vsebuje take razloge, vsebuje elemente, ki tako Splošnemu sodišču kot tožeči stranki omogočajo, da opredeli razloge, zaradi katerih je pooblaščenec za zaslišanje ugotovil, da sporne informacije niso zaupne, bodisi da ti razlogi veljajo za posebno informacijo bodisi da se nanašajo na značilnosti vrste informacij. Zato okoliščina, da pooblaščenec za zaslišanje ni oblikoval ločene presoje za vsako točko obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih, na katero se nanaša prošnja tožeče stranke, ne pomeni, da izpodbijana odločba ni zadostno obrazložena. Tožeča stranka je bila torej v položaju, da je lahko učinkovito izpodbijala zakonitost analize pooblaščenca za zaslišanje, Splošno sodišče pa je imelo potrebne informacije za odločanje v zvezi s tem.
- 28 Poleg tega se očitki, da naj ne bi bilo navedeno, katera pravna pravila naj bi se uporabila, da naj navedeni razlogi ne bi bili prilagojeni za vse sporne informacije, da pojem dejstva, ki pomenijo kršitev, ni upošteven, da informacije kategorije II po svoji naravi poleg tožeči stranki niso bile znane tudi

drugim osebam in da so opredelitve zaupnosti v izpodbijani odločbi neskladne, nanašajo na vsebinsko zakonitost izpodbijane odločbe ter se povzamejo in preučijo v okviru drugega in tretjega tožbenega razloga.

- 29 Očitek, da pooblaščenec za zaslišanje ni odgovoril na trditev v zvezi s kršitvijo načela enakega obravnavanja, ni utemeljen. Čeprav bi namreč pooblaščenec za zaslišanje imel obveznost te preučitve, je to zadnjenavedeni izpolnil v točkah 14 in 15 obrazložitve izpodbijane odločbe s tem, da je navedel, prvič, da bi se lahko pristop Komisije v okviru predhodnih preiskav spremenil z novo popolnejšo objavo odločbe o ugotovitvi kršitve in, drugič, da ni mogoče domnevati, da je vsak element, ki je bil izpuščen iz objavljene različice te odločbe, poklicna skrivnost. Vprašanje, ali je ta obrazložitev pravilna, spada v področje vprašanja o utemeljenosti teh razlogov in bo preučeno v okviru tretjega tožbenega razloga.

Očitek, ki se nanaša na napako, storjeno v zvezi s točko 115 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih

- 30 Nasprotno, zdi se, da tožeča stranka utemeljeno ugovarja dejstvu, da je pooblaščenec za zaslišanje izrecno zavrnil njeno prošnjo za zaupno obravnavanje glede točke 115 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih, GD za konkurenco pa je tej prošnji že ugodil.
- 31 Podrobneje, v skladu s členom 8(2) Sklepa 2011/695/EU lahko zadevno podjetje zadevo predloži pooblaščenca za zaslišanje, kadar „nasprotuje razkritju informacije“. O tem razkritju, če se načrtuje, Komisija najprej obvesti podjetje na podlagi člena 8(1) tega sklepa. Iz teh določb je razvidno, da je pristojnost pooblaščenca za zaslišanje omejena s prošnjo, ki mu je predložena, in da ni pristojen, da bi postavil pod vprašaj odločbe GD za konkurenco, če se te nanašajo na ugoditev prošnji za zaupno obravnavanje podatkov.
- 32 V obravnavani zadevi je torej iz odstavka 4 dopisa Komisije z dne 1. februarja 2012 razvidno, da se je GD za konkurenco strinjal, da se iz objavljene različice odločbe o avtomobilskih steklih odstranijo imena strank tožeče stranke, navedena v točki 115 obrazložitve te odločbe, da bi se zavarovala identiteta nekaterih članov njenega osebja. V zvezi s tem je treba zavrniti trditev Komisije, v skladu s katero je bilo stališče, predstavljeno v dopisu z dne 1. februarja 2012, zgolj predhodno in ni vplivalo na končno odločitev pooblaščenca za zaslišanje. Kot je bilo namreč poudarjeno v točki 31 zgoraj, se zadeva predloži pooblaščenca za zaslišanje le, kadar podjetje nasprotuje načrtovanemu razkritju informacij. Nasprotno, kadar ni načrtovano nobeno razkritje, je posredovanje pooblaščenca za zaslišanje brezpredmetno. V nasprotju s tem, kar zatrjuje Komisija, dopis z dne 1. februarja 2012 ponazarja to dejstvo v odstavku 9 tako, da je bila tožeča stranka pozvana, naj predloži zadevo pooblaščenca za zaslišanje, če se ne strinja z obsegom načrtovane objave („[s]hould you not agree with the scope of the disclosure as described in this letter [...]“).
- 33 Čeprav je res, da je tožeča stranka točko 115 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih vključila v svoja dopisa z dne 30. junija in 7. novembra 2011, naslovljena na pooblaščenca za zaslišanje, je to vključitev še vedno mogoče pojasniti na podlagi dejstva, da se GD za konkurenco ni strinjal, da bo upoštevni del navedene točke 115 obrazložitve objavil le v dopisu z dne 1. februarja 2012, in sicer po tem, ko je bila zadeva predložena pooblaščenca za zaslišanje. Kljub temu je zadnjenavedeni izrecno zavrnil prošnjo za zaupno obravnavanje, ki se nanaša na točko 115 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih (točka 48 obrazložitve izpodbijane odločbe), medtem ko bi moral ugotoviti, da je tej prošnji ugodil že GD za konkurenco, in se vzdržati odločanja o tem.
- 34 Izpodbijano odločbo je treba torej v delu, v katerem se nanaša na zavrnitev prošnje za zaupno obravnavanje, ki jo je vložila tožeča stranka in ki se nanaša na del točke 115 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih, torej razglasiti za nično. V preostalem je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

Drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 339 PDEU, člena 28 Uredbe št. 1/2003 in člena 8 Sklepa 2011/695

- 35 Tožeča stranka meni, da pojem zaupne informacije vključuje poslovne skrivnosti, druge informacije, katerih razkritje naj bi zelo škodilo poslovnim interesom podjetja, in, nazadnje, osebne podatke. Informacija naj bi bila po naravi zaupna, če bi bila znana omejenemu številu posameznikov in če bi lahko njeno razkritje povzročilo škodo. Informacijo, ki izpolnjuje te kumulativne pogoje, je mogoče razkriti le, če obstaja prevladujoči interes, ki mora biti ugotovljen po uravnoteženju interesov v okviru restriktivne razlage. Vendar naj pooblaščenec za zaslišanje na podlagi določenih meril ne bi konkretno presodil, ali so bili sporni elementi po naravi zaupni, preden je odločil o obstoju prevladujočega interesa za njihovo razkritje.
- 36 Podrobneje, glede informacij kategorije I naj bi objava odločbe o avtomobilskem steklu v različici, ki je razvidna iz izpodbijane odločbe, v konsolidirani obliki razkrivala glavne stranke tožeče stranke ter zadevne modele avtomobilov in avtomobilske dele, dobavljene v posebnih rokih. To razkritje naj bi vodilo do objave seznama strank skupaj s podrobnostmi o razmerjih do strank, in sicer informacij, ki so po naravi zaupne. Če bi samo dejstvo, da bi imele stranke tožeče stranke informacijo, zadostovalo za izključitev vsakega zaupnega obravnavanja, nobena informacija o razmerjih do strank ne bi mogla biti opredeljena kot zaupna, kar bi bilo nesmiselno. Enako naj bi veljalo za informacije, izmenjane med udeleženci kartela. Tožeča stranka v zvezi z informacijami kategorije II zatrjuje, da so najboljši primer poslovnih skrivnosti, ki niso dostopne niti strokovnim krogom. Vendar naj pooblaščenec za zaslišanje ne bi utemeljil svoje presoje, v skladu s katero so ti zaupni elementi, ki se nanašajo tudi na tekoče trgovinske odnose, kot naj bi bilo to razvidno iz točke 36 obrazložitve izpodbijane odločbe, poleg tožeči stranki znani tudi drugim osebam. Zadnjenavedena točka obrazložitve naj bi bila poleg tega v delu, v katerem naj ne bi omogočala razumevanja razloga, ki utemeljuje razlikovanje, ki ga je pooblaščenec za zaslišanje opravil med informacijami, ki morajo biti varovane kot zaupne, in tistim, ki jih je mogoče objaviti, protislovna.
- 37 Tožeča stranka izpodbija tudi to, da so informacije kategorij I in II zastarele. Vse zadevne stranke so namreč še naprej njene stranke za modele avtomobilov, navedene v odločbi o avtomobilskih steklih. Presoje iz točke 37 obrazložitve izpodbijane odločbe naj bi dokazovale, da bo v primeru razkritja informacij kategorije I nastala škoda. Poleg tega ob upoštevanju značilnosti pogodb o dobavi, o katerih potekajo pogajanja več let vnaprej in ki se izvajajo v daljšem obdobju, ni mogoče domnevati, da so informacije kategorije II, starejše od petih let, zastarele, ker bi se verjetno z njihovim razkritjem razkrila identiteta sedanjih strank in zagotovila preglednost trga, opredeljenega z dvostranskimi pogajanjmi. Tožeča stranka naj bi podala tudi posebne razloge, ki naj bi dokazovali, da so te informacije še vedno pomembne, in zato občutljive. Tako naj bi kombinirano razkritje informacij kategorij I in II javnosti ponujalo zelo podroben pogled v aktualna razmerja tožeče stranke s svojimi strankami, kar na bi bilo v izpodbijani odločbi že priznано v zvezi z nekaterimi točkami obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih.
- 38 Tožeča stranka dodaja, da izpodbijana odločba ni skladna z ustaljeno prakso, ki jo je Komisija sprejela v zvezi z zaupnim obravnavanjem po naravi podobnih informacij v preteklosti, in naj bi ogrožala polni učinek določb o dostopu javnosti do dokumentov institucij.
- 39 Tožeča stranka poleg tega ugovarja uporabi pojma dejstva, ki pomenijo kršitev, ki jo je v obravnavani zadevi izvedel pooblaščenec za zaslišanje. Po mnenju tožeče stranke ta pojem zajema sestanke kartela, identitete udeležениh podjetij in vrste izmenjave, ne da bi se bilo treba sklicevati na imena strank, opis proizvodov, ki se obravnavajo neposredno na vsakem sestanku. V vsakem primeru, čeprav bi se za informacije kategorij I in II štelo, da spadajo pod ta pojem, naj ne bi izgubile svoje zaupne narave, ker bi izpolnjevale upoštevna merila, določena v točki 35 zgoraj. Razlika pri obravnavanju točke 207 obrazložitve, na eni strani, in točke 394 obrazložitve, na drugi strani, odločbe o avtomobilskih steklih

naj bi potrjevala utemeljenost tega pristopa in dokazovala tudi, da ni mogoče presoditi, ali se uporaba tega pojma nanaša na vse informacije kategorij I in II ali samo na del njih. V zvezi s tem je treba torej ugotoviti neobstoj obrazložitve.

- 40 Pooblaščenec za zaslišanje naj bi tudi napačno uporabil merila, povezana z obveznostjo varovanja poklicne skrivnosti glede informacij, vsebovanih v prijavi zaradi prizanesljivosti, na zaupnost katerih načelo javnosti delovanja Komisije in interesi oseb, ki naj bi bile oškodovane, ne vplivajo.
- 41 Nazadnje, tožeča stranka zatrjuje, da se lahko zaupne informacije razkrijejo le, kadar je to nujno potrebno za uresničevanje javnega interesa ali interesa strank, ki so bile oškodovane zaradi kršitve. Vendar v obravnavani zadevi razkritje spornih zaupnih informacij za uresničevanje takih interesov ni bistveno. Te informacije namreč ne vsebujejo kršitvenega ravnanja kot takega, kot to dokazuje dejstvo, da je pooblaščenec za zaslišanje ugodil prošnji tožeče stranke v zvezi z nekaterimi elementi. Poleg tega naj bi že objavljena nezaupna različica javnosti omogočala, da se seznani z razlogi, na katerih temelji ravnanje Komisije, in strankam, ki naj bi bile oškodovane, da svoje pravice uveljavljajo pri pristojnih sodiščih.
- 42 V zvezi s tem je treba spomniti, da Komisija na podlagi člena 30(1) Uredbe št. 1/2003, med drugim, objavi odločbe o ugotovitvi kršitve in o naložitvi glob ali periodičnih denarnih kazni. V skladu z odstavkom 2 istega določbe morajo biti v objavi navedena imena strank in glavna vsebina odločbe, vključno z vsemi naloženimi sankcijami. Upoštevati mora pravni interes podjetij do varovanja poslovnih skrivnosti.
- 43 Člen 28 Uredbe št. 1/2003 določa, da se informacije, ki so zbrane v skladu s členi od 17 do 22 te uredbe, uporabljajo samo za namen, za katerega so bile pridobljene, in da je prepovedano, da bi osebe, ki spadajo pod pristojne organe, razkrile informacije, za katere velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti.
- 44 Iz člena 8(2) Sklepa 2011/695 je poleg tega razvidno, da je pooblaščenec za zaslišanje upravičen ugotoviti, da je mogoče informacijo razkriti, bodisi ker ni poslovna skrivnost ali druga zaupna informacija, bodisi ker meni, da obstaja prevladujoči interes za njeno razkritje.
- 45 Poslovne skrivnosti so poleg poklicnih skrivnosti informacije, ki so znane le omejenemu številu oseb in katerih razkritje lahko povzroči resno škodo osebi, ki jih je posredovala, ali tretjim osebam. Nazadnje, interesi, ki jim je mogoče škodovati z razkritjem zadevnih informacij, morajo biti objektivno vredni varstva. Za presojo zaupnosti informacij je tako potrebno tehtanje med legitimnimi interesi, ki nasprotujejo njihovem razkritju, in splošnim interesom, ki zahteva, naj dejavnosti institucij Unije potekajo čim bolj javno (glej v tem smislu, sodbo z dne 30. maja 2006, Bank Austria Creditanstalt/Komisija, T-198/03, ZOdl., EU:T:2006:136, točki 29 in 71).
- 46 V skladu s točko 75 sodbe Bank Austria Creditanstalt/Komisija, točka 45 zgoraj (EU:T:2006:136), in točko 64 sodbe z dne 12. oktobra 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Komisija, (T-474/04, ZOdl., EU:T:2007:306), v delu, v katerem je zaupnost nekaterih informacij varovana z izjemo od pravice do dostopa do dokumentov, določene v členu 4 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331), je taka presoja vsekakor upoštevana pri presoji, ali je Komisija spoštovala prepoved, ki ji je naložena s členom 28(2) Uredbe št. 1/2003, razkritja informacij, za katere po njihovi naravi velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti.
- 47 Vendar je Sodišče po razglasitvi teh sodb člen 4 Uredbe št. 1049/2001 razlagalo tako, da lahko odločitve institucij v zvezi s tem temeljijo na splošnih domnevah, ki veljajo za določeno vrsto dokumentov, saj lahko podobne splošne ugotovitve veljajo za zahteve za razkritje, ki se nanašajo na dokumente iste vrste. Taka razlaga je potrebna, kadar ureditev, ki ureja postopek, določa tudi stroga

pravila v zvezi z obravnavo informacij, ki so bile pridobljene ali so bile ugotovljene v okviru takega postopka (glej v tem smislu sodbo z dne 28. junija 2012, Komisija/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, ZOdl., EU:C:2012:393, točke 108, 116 in 118). Natanko tako je v primeru členov 27(2) in 28 Uredbe št. 1/2003 ter členov 6, 8, 15 in 16 Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma [101 PDEU in 102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81), ki restriktivno urejajo uporabo dokumentov iz spisa v zvezi s postopkom izvajanja člena 101 PDEU (sodba z dne 27. februarja 2014, Komisija/EnBW, C-365/12 P, ZOdl., EU:C:2014:112, točka 86). Člen 30 Uredbe št. 1/2003 bi postal brezpredmeten, če bi se v tem smislu člen 4 Uredbe št. 1049/2001 upošteval tako, da bi ta Komisiji prepovedoval objavo vsakršne informacije, ker je ta na podlagi zadnjenavedene določbe upravičena s sklicevanjem na splošno domnevo zavrniti dostop do dokumentov, ki vsebujejo to informacijo. Na eni strani, na podlagi take razlage Komisija ne bi mogla objaviti niti bistvene vsebine sklepa, saj bi ta nujno razkrila elemente iz preiskovalnega spisa. Na drugi strani bi morala poleg tega obračati dokazno breme, ki je na področju zaupne obravnave naloženo podjetju, ki vloži prošnjo za tako obravnavo, saj bi zadostovalo, da bi se zadnjenavedeno sklicevalo na splošno domnevo, na katero se institucije lahko sklicujejo v zgoraj navedenih pogojih, in bi dejansko lahko od Komisije zahtevalo, da dokaže, da je sporne informacije mogoče vključiti v objavljeno različico njenega sklepa. Zato okoliščina, da se lahko Komisija, ki ji je predložena prošnja za dostop do vseh dokumentov, ki so opisani na splošno in ki so v preiskovalnem spisu, sklicuje na splošno domnevo v zvezi z varstvom enega od interesov, navedenih v členu 4 Uredbe št. 1049/2001 (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Komisija/EnBW, EU:C:2014:112, točke od 65 do 69), ne vpliva na obseg objave, ki jo lahko ta institucija opravi na podlagi člena 30 Uredbe št. 1/2003.

- 48 V obravnavani zadevi je pooblaščenec za zaslišanje glede informacij kategorije I navedel, da so se te informacije nanašale na imena strank, imena in opise proizvodov ter kakršno koli drugo informacijo, na podlagi katere bi bilo mogoče prepoznati stranko (točka 21 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 49 Prvič, te informacije naj bi bile po svoji naravi znane tretjim osebam. Poleg tega naj odločba o avtomobilskih steklih ne bi vsebovala seznama strank in distributerjev, ampak naj bi se sklicevala na imena strank pri opisu kršitve. Identiteta strank proizvajalca avtomobilskih stekel poleg tega zaradi sklicevanja navedenega proizvajalca na nameščeno steklo ni bila več zaupna (točke od 22 do 24 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 50 Drugič, ker so se zadevne informacije nanašale na dejstva, nastala pred 3. septembrom 2002, jih ni mogoče opredeliti kot zaupne, razen če se dokaže, da kljub temu, da so zastarele, še vedno pomenijo bistvene elemente za tržni položaj tožeče stranke. Vendar niti splošen opis trga avtomobilskih stekel z dolgotrajnimi pogodbami niti potrditev možnosti ekstrapolacije zastarelih podatkov o cenah ne moreta izničiti učinkov, ki so s potekom časa nastali v obravnavani zadevi (točke od 25 do 28 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 51 Tretjič, pooblaščenec za zaslišanje je poudaril interes oškodovanih oseb, da svoje pravice uveljavljajo proti avtorjem kršitve in v zvezi s tem spomnil, da spadajo informacije kategorije I med dejstva, ki pomenijo navedeno kršitev (točke od 29, zadnji stavek, do 31 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 52 Pooblaščenec za zaslišanje je v zvezi z informacijami kategorije II navedel, da so se nanašale na količine dobavljenih delov, dodelitev kvot vsakemu proizvajalcu avtomobilov, sporazume o cenah, njihov izračun in razlike ter nazadnje številke in odstotke, povezane z dodelitvami strank med udeleženci kartela (točka 21 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 53 V zvezi s tem so v skladu s točkami od 22 do 31 obrazložitve izpodbijane odločbe elementi, ki so značilni za informacije kategorije I, opisane v točkah od 49 do 51 zgoraj, značilni tudi za informacije kategorije II.

- 54 Iz tega naj bi bilo v skladu s točko 32 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da ob upoštevanju splošnih ugotovitev informacij kategorij I in II ni mogoče opredeliti niti kot tajnih niti kot zaupnih. Ob upoštevanju tega bi bilo mogoče informacijo obravnavati kot zaupno le, če bi obstajali posebni elementi, ki bi dokazovali, da so pogoji, navedeni v točki 45 zgoraj, izpolnjeni. Po preučitvi obstoja takih elementov je pooblaščenec za zaslišanje sprejel ugotovitve, navedene v točkah 25 in 26 zgoraj.
- 55 V nasprotju s tem, kar zatrjuje tožeča stranka, te presoje niso napačne.
- 56 V zvezi z informacijami kategorije I namreč ni mogoče sprejeti, da identiteta strank tožeče stranke pomeni informacijo, ki je znana omejenemu številu oseb. Najprej, ker je tožeča stranka sama posredovala konkurentom seznam svojih strank v okviru tajnih dogovarjanj, bo z zadevno objavo njenim strankam zgolj ponujena možnost, da se seznani z identiteto drugih strank tožeče stranke. Kot pa je ugotovil pooblaščenec za zaslišanje, je v skladu z običajno prakso na trgu avtomobilskih stekel na steklu, nameščenemu na vozilu, vidno označen njegov trgovski izvor, tako da je mogoče poseben model povezati z dobaviteljem stekla. V zvezi s tem je trditev, ki jo je tožeča stranka podala na obravnavi, da z zadevno navedbo niso podane informacije o identiteti vseh dobaviteljev modela avtomobila, brezpredmetna. Podrobneje, informacija o razkritju, ki mu tožeča stranka nasprotuje, se nanaša na dejstvo, da zadnjenavedena dobavlja stekla določene znamke ali modele avtomobilov. Ne nanaša se na vprašanje, ali so drugi proizvajalci avtomobilskega stekla prav tako dobavljali iste znamke ali modele.
- 57 Poleg tega je dvoumno, da je dejanje sestavljanja seznama z modeli, za katere je tožeča stranka dobavljala stekla v določenem obdobju, nezdržljivo z velikimi ovirami v praksi, povezanimi z modeli vozil v prometu. Čeprav bi namreč priznali, da te ovire obstajajo, v zvezi z njimi ni mogoče pretiravati, ker strokovni krogi proizvajalcev avtomobilov že imajo strokovno znanje, ki jim omogoča, da sprejmejo natančne splošne ugotovitve na podlagi navedb o nameščenih steklih. Iz točk od 76 do 86 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih in zlasti iz točk 77, 78 in 85 obrazložitve te odločbe je razvidno, da je za trg avtomobilskih stekel značilna taka stopnja preglednosti glede identitete dobaviteljev tega stekla, da te informacije ni mogoče opredeliti kot zaupne.
- 58 Poleg tega je tudi ugotovitev pooblaščenca za zaslišanje, da so zadevne informacije zastarele, točna. Podrobneje, za informacije, ki so bile tajne ali zaupne, vendar so stare pet let ali več, zato velja, da so zastarele, razen če tožeča stranka izjemoma dokaže, da kljub zastarelosti še vedno vsebujejo bistvene podatke o njenem tržnem položaju ali tržnem položaju zadevne tretje osebe (glej v tem smislu, sklep z dne 8. maja 2012, Spira/Komisija, T-108/07, EU:T:2012:226, točka 65 in navedena sodna praksa). Ker so informacije kategorije I starejše od pet let glede na objavo izpodbijane odločbe, so dejansko zastarele, ne da bi tožeča stranka dokazala, da je ob upoštevanju presoj v točkah 56 in 57 zgoraj njihovo zaupno obravnavanje nujno zaradi njenega sedanjega tržnega položaja.
- 59 Nazadnje, kot v analizi predlaga pooblaščenec za zaslišanje, je Komisija ob upoštevanju poklicne skrivnosti upravičena upoštevati interes oseb, ki so bile oškodovane zaradi kršitve, s tem, da olajša vložitev odškodninskih tožb, kar je sestavni del konkurenčne politike. Tako lahko objavi različico svoje odločbe, ki je celovitejša od minimalne, ki se zahteva v skladu s členom 30 Uredbe št. 1/2003 (glej v tem smislu, zgoraj v točki 45 navedeno sodbo Bank Austria Creditanstalt/Komisija, EU:T:2006:136, točki 78 in 79).
- 60 Glede informacij kategorije II je treba navesti, da je presoja pooblaščenca za zaslišanje, v skladu s katero so te zaradi svoje narave znane tretjim osebam, pravilna. Res je, da so informacije o cenah, dogovorjenih z vsako stranko, o količinah dobavljenih delov ter o podrobnosti, povezanih s tržno politiko, kot se izvaja v pogodbah o prodaji, načeloma poslovne skrivnosti. Vendar se je v obravnavani zadevi tožeča stranka odločila, da te elemente posreduje ravno osebam in gospodarskim subjektom, pred katerimi bi morale biti te informacije skrite. Te osebe in gospodarski subjekti so namreč zaradi svojega statusa konkurenta tožeče stranke v najboljšem položaju, da zadevne tajnosti izkoristijo, da bi ji s tem, ko bi te informacije upoštevale v okviru svoje tržne politike, povzročile škodo. Kot pa zatrjuje

Komisija, se je tožeča stranka odločila, da se odpove tajnosti teh informacij in jih posreduje neposredno konkurentom v zameno za sklenitev protipravnega sporazuma o njihovih prihodnjih ravnanjih. Namen tega sporazuma je bil odpraviti negotovosti, povezane s konkurenčnim okoljem, nastalim ravno zaradi tajnosti teh vrst podatkov, predvsem glede konkurentov. Tožeča stranka zato ni utemeljeno zatrjevala, da se bo zaradi objave zadevnih elementov v odločbi o avtomobilskih steklih neupravičeno širil krog oseb, ki jih bodo imeli, ker jih je sama delila neposredno s svojimi glavnimi konkurenti. V zvezi s tem je tveganje, da bodo zadevne informacije prišle v roke konkurentov tožeče stranke, zaradi lastnih dejanj zadnjenavedene postalo brezpredmetno. Ker širša javnost sama nima orodij, da bi škodila poslovnim interesom tožeče stranke, dejstvo, da bodo zadevne informacije javno dostopne, pravno ni pomembno.

- 61 Poleg tega, ker – kot je navedel pooblaščenec za zaslišanje v točkah 30 in 31 obrazložitve izpodbijane odločbe – sporne informacije niso bile zgolj predmet izmenjave med konkurenti, ampak so rezultat izmenjave med njimi, na primer glede cen ali dogovorjene dodelitve kvot, pomenijo samo bistvo kršitve. Podrobneje, zadevne informacije so rezultat položaja, v katerem so bile tajnosti v odnosu do konkurentov, kot je to določeno v členu 101 PDEU, izključene in so torej obstajale zaradi neobstoja te tajnosti. Zato je pomen teh informacij za tožečo stranko ravno v tem, da so rezultat sporazuma, ki odpravlja negotovosti sistema konkurence, določenega s Pogodbo. Pooblaščenec za zaslišanje torej s tem, da je poudarjal značaj teh informacij, ki pomenijo samo bistvo kršitve, da bi izključil možnost, da bi bile znane le omejenemu številu posameznikov, ni napačno uporabil prava.
- 62 Taka opredelitev poklicne skrivnosti se odraža tudi v členu 39 Sporazuma o trgovinskih vidikih intelektualne lastnine, ki je Priloga 1 C k Sporazumu o STO in je bil podpisan 15. aprila 1994 v Marakešu ter odobren s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80). V skladu s to določbo so članice STO na podlagi upoštevnihih pravil zavezane varovati „nerazkrite informacije“, samo če:
- je ta informacija skrivnost v tem smislu, da ni njena celota ali natančna konfiguracija in sestava njenih komponent splošno znana ali lahko dosegljiva osebam v krogih, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij;
 - ima ta informacija trgovinsko vrednost, zato je skrivnost;
 - je oseba, ki ima zakoniti nadzor nad to informacijo, v teh okoliščinah razumno ukrepala, da ohrani informacijo kot tajnost.
- 63 Čeprav je res, da se ta določba nanaša na intelektualno lastnino, ponazarja idejo, v skladu s katero je treba zaupnost presojati ob upoštevanju krogov, ki se običajno ukvarjajo s to vrsto informacij.
- 64 Tožeča stranka pa je s posredovanjem teh informacij svojim konkurentom te informacije razkrila ravno osebam, ki so odgovorne za obravnavanje ustreznih podatkov v podjetju, pod katerega spadajo. Poleg tega si tožeča stranka po definiciji ni prizadevala, da bi obdržala tajnost teh informacij pred osebami in gospodarskimi subjekti, predvsem za katere bi morale biti zaupne (glej točki 60 in 61 zgoraj).
- 65 Ob upoštevanju zgoraj navedene analize ni mogoče sprejeti, da bi bile zadevne informacije znane le omejenemu številu oseb v smislu sodne prakse, navedene v točki 45 zgoraj. Trditve tožeče stranke, da so, prvič, zadevne informacije znane le omejenemu številu oseb, in, drugič, da merilo, ki ga uporablja pooblaščenec za zaslišanje in ki se nanaša na to, da te informacije pomenijo dejstva, ki pomenijo kršitev, ni upoštevno, je treba torej zavrniti.
- 66 Zavrniti je treba tudi trditev tožeče stranke, da bi lahko bile razkrite cene ekstrapolirane, da bi se določila sedanja raven cen. Poleg tega, da ob upoštevanju zastarelosti teh cen ta malo verjetna trditev ni utemeljena (glej točko 58 zgoraj), je treba namreč, kot je navedeno v točki 28 obrazložitve

izpodbijane odločbe, spomniti, da so bile te cene določene v okviru tajnih dogovarjanj med glavnimi proizvajalci avtomobilskih stekel. Ker ni bilo posebej pojasnjeno, kakšen pomen bi lahko imela ta vrsta informacije pri tem, da bi se na njeni podlagi poskušalo sklepati o sedanji ravni cen, trditve tožeče stranke ni mogoče sprejeti.

- 67 Poleg tega je pristop pooblaščenca za zaslišanje glede informacij, zaupno obravnavanje katerih je zavrnil, združljiv z njegovim sklepanjem glede informacij, za katere meni, da so vredne varstva.
- 68 Podrobneje, iz točke 37 obrazložitve izpodbijane odločbe je razvidno, da se je pooblaščenec za zaslišanje glede informacij kategorije I strinjal s prikritjem sklicevanj na proizvajalca avtomobilov in na dva modela avtomobilov posebne znamke, da bi varoval informacijo, da je eden od teh modelov „pomenil nerentabilni trg za [tožečo stranko]“ in da je bila zadnjenavedena „očitno zadovoljna, da se ga znebi“. Podrobneje, ker je bila ta presoja, ki jo mora opraviti Komisija in za katero se zdi, da je bila znana le tožeči stranki, ne pa tudi drugim osebam, objavljena že v začasni različici odločbe o avtomobilskih steklih in ker je torej njeno prikrievanje postalo brezpredmetno, se je pooblaščenec za zaslišanje strinjal s prikritjem sklicevanj na gradbenika, znamko in modele, navedene v točki 394 obrazložitve iste odločbe. Da bi se ohranil polni učinek tega prikritja se je pooblaščenec za zaslišanje strinjal celo z izpustitvijo podatkov iz točk 383, 393, 396 in 397 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih. Iz istih razlogov se je pooblaščenec strinjal s prikritjem imen proizvajalcev avtomobilov in modelov vozil iz točk 367 in 395 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih, ki vsebujejo presoje Komisije, povezane s tehničnimi težavami z nekaterimi stekli, ker ta niso bila priljubljena med proizvajalci in ker so zaradi nekaterih cen v praksi nastale izgube.
- 69 Dalje, pooblaščenec za zaslišanje se je glede informacij kategorije II v točkah 35 in 36 obrazložitve izpodbijane odločbe strinjal, da se posebna stopnja popusta na cene, navedene v točkah 104, 134, 198, 208, 323 in 344 obrazložitve ter opombi 294 odločbe o avtomobilskih steklih, prikrije, ker podobni popusti veljajo še sedaj. Ob upoštevanju tega je stališče pooblaščenca za zaslišanje združljivo z izjemo, v skladu s katero je mogoče informacije, ki so načeloma zastarele, škodovati za zaupne, če še vedno predstavljajo bistvene elemente tržnega položaja prosilca za zaupnost ali zadevne tretje osebe (glej točko 58 zgoraj).
- 70 Tožeča stranka se zato ne more učinkovito sklicevati na te presoje, da bi ovrгла ugotovitve pooblaščenca za zaslišanje v zvezi z zaupnostjo informacij kategorij I in II.
- 71 Glede na zgoraj navedeno analizo se je pooblaščenec za zaslišanje ob upoštevanju informacij kategorije II utemeljeno skliceval na možnost, da Komisija upošteva interese oseb, ki so bile oškodovane zaradi kršitve, s tem, da jim olajša vložitev odškodninskih tožb (glej točko 59 zgoraj).
- 72 Trditve tožeče stranke, da izpodbijana odločba ni skladna z ustaljeno prakso, ki jo je Komisija sprejela v zvezi z zaupnim obravnavanjem po naravi podobnih informacij v preteklosti in da naj bi ogrožala polni učinek določb o dostopu javnosti do dokumentov institucij, bodo preučene v okviru presoje tretjega, četrtega in šestega tožbenega razloga (glej točke 77, 78 in 89 zgoraj).
- 73 Nazadnje, ker se obravnavana zadeva ne nanaša na informacije, predložene v okviru Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primerih kartelov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 155), je trditev tožeče stranke, da naj bi pooblaščenec za zaslišanje napačno uporabil merila, povezana s poklicno skrivnostjo glede informacij, vsebovanih v prijavi zaradi prizanesljivosti, brezpredmetna, čeprav se je pooblaščenec za zaslišanje na kratko in na splošno skliceval na program prizanesljivosti v točki 29 izpodbijane odločbe.
- 74 Ob upoštevanju tega je treba trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na to vrsto informacij, zavrniti, zato je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.

Tretji in četrti tožbeni razlog, ki se nanašata na kršitev načel enakega obravnavanja in legitimnih pričakovanj

- 75 Tožeča stranka navaja, da je Komisija s spreminjanjem svoje politike objavljanja zaupnih informacij glede na prakso, ki jo je uporabljala v zadnjih letih v posebnih in podobnih primerih, kršila načelo enakega obravnavanja. Poleg tega naj ne bi bilo nobene spremembe pravnega ali regulativnega okvirja, ki bi utemeljevala ta nov pristop.
- 76 Poleg tega naj bi imela tožeča stranka zaradi ustaljene prakse Komisije, ki zajema varstvo zaupnih informacij, kot so informacije iz kategorij I in II, legitimno pričakovanje. Tožeča stranka naj bi se tako v svojo korist utemeljeno sklicevala na načelo legitimnih pričakovanj v zvezi z nerazkritjem teh informacij, za katere velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti v skladu z Uredbo št. 1/2003.
- 77 V zvezi s tem je treba navesti, da je Komisija, kot je razvidno iz točke 59 zgoraj, upravičena, da v okviru svojih pristojnosti na področju izvajanja konkurenčnega prava v Uniji ob spoštovanju pravil, ki urejajo varstvo poklicne skrivnosti, navedenih v točkah od 42 do 47 zgoraj, objavi različico svojih odločb, ki je celovitejša od minimalne, ki se zahteva v skladu s členom 30 Uredbe št. 1/2003. Komisija je kot v primeru splošne ravni glob (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 1983, *Musique Diffusion française in drugi/Komisija*, od 100/80 do 103/80, Recueil, EU:C:1983:158, točka 109) tako upravičena svoj pristop na področju objave svojih odločb prilagoditi potrebam svoje konkurenčne politike. Nadzorstvena vloga, ki jo Komisiji podeljujeta člena 101(1) PDEU in 102 PDEU, ne zajema samo naloge preiskovanja in preganjanja posamičnih kršitev, temveč zajema ravno tako nalogo uresničevanja splošne politike, katere namen je, da se na področju konkurence uporabljajo načela, ki jih določa Pogodba, in da se v to usmeri ravnanje podjetij (sodba z dne 28. junija 2005, *Dansk Rørindustri in drugi/Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., EU:C:2005:408, točka 170). Zato, čeprav bi zaradi izpodbijane odločbe lahko mislili, da gre za spremembo pristopa Komisije glede stopnje podrobnosti v objavljeni različici odločbe o avtomobilskih steklih v primerjavi s prejšnjimi zadevami, zgolj to dejstvo ob upoštevanju analize drugega tožbenega razloga ne more vplivati na zakonitost izpodbijane odločbe.
- 78 Poleg tega, kot je razvidno iz presoj, oblikovanih v okviru drugega tožbenega razloga, za informacije kategorije I in II ne velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti. Zato v delu, v katerem se tožeča stranka v svojo korist sklicuje na načelo legitimnih pričakovanj, ki temelji na zaupnosti teh informacij, njena trditev temelji na napačni predpostavki. Če pa bi bilo treba njeno trditev razumeti tako, da se sklicuje na načelo legitimnih pričakovanj, je treba ugotoviti, da ob upoštevanju pristojnosti Komisije, da svoj pristop prilagodi konkurenčni politiki, ki jo ima namen izvajati v Uniji, s tem, da lahko podjetja, ki so udeležena v upravnem postopku, na podlagi katerega se lahko sprejme odločba, ki se objavi na podlagi člena 30 Uredbe št. 1/2003, ne more imeti takih legitimnih pričakovanj glede stopnje podrobnosti v zvezi z nezaupnimi dokumenti, ki se jih razkrije (glej po analogiji zgoraj v točki 77 navedeno sodbo *Dansk Rørindustri in drugi/Komisija*, EU:C:2005:408, točke od 171 do 173, in sodbo z dne 18. maja 2006, *Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients/Komisija*, C-397/03 P, ZOdl., EU:C:2006:328, točka 22).
- 79 Tretji in četrti tožbeni razlog je treba zato zavriniti.

Peti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načel o varstvu identitete posameznikov

- 80 Tožeča stranka zatrjuje, da je ob upoštevanju presoje pooblaščenca za zaslišanje glede informacij kategorije I cilj izpodbijane odločbe objava elementov, ki omogočajo prepoznanje nekaterih njenih uslužbencev zaradi navedbe delovnih mest, ki jih ima zadnjenavedena, in sklicevanja na imena njenih strank. Poleg tega bi lahko bile tudi v objavi odločbe o avtomobilskih steklih v različici, ki izhaja iz izvajanja izpodbijane odločbe, napačna prepoznanja, ki bi vplivala na zaupanje, ki bi moralo obstajati v razmerjih med osebjem tožeče stranke in strankami zadnjenavedene. Komisija torej naj ne bi

dokazala, kako naj bi bila – v delu, v katerem naj bi ji bila preprečena objava imena strank, ker naj bi ta objava olajšala posredno prepoznanje članov osebja tožeče stranke, ki so bili vključeni v kršitev – možnost, da osebe, ki naj bi bile oškodovane zaradi kršitve, vložijo zasebne tožbe proti zadnjenavedeni, ogrožena.

- 81 V zvezi s tem je treba uvodoma zavrniti trditev Komisije, da tožeča stranka ni pristojna uveljavljati trditev, ki temeljijo na interesu njenih zaposlenih. Člen 8 Sklepa št. 2011/695 ne določa take omejitve v zvezi z upravnim postopkom, čeprav tožeča stranka upravičeno ugovarja zakonitosti presojo pooblaščenca za zaslišanje v zvezi s tem.
- 82 Dalje, navesti je treba, da če Komisija objavi odločbo, naslovljeno na podjetje, ki je bilo udeleženo pri tajnih dogovarjanjih s svojimi konkurenti, bodo stranke zadevnega podjetja na podlagi tega nujno sklepale, da so bili nekateri njeni zaposleni udeleženi pri izmenjavi in/ali so sklenili kršitvene sporazume. Prav tako je neizogibno, da bodo te iste stranke domnevale, da so zadevni zaposleni pristojni za trgovinske odnose z njimi. Stranke bodo to domnevale, čeprav bi Komisija objavila zelo kratek povzetek svoje odločbe, ki bi vseboval zgolj imena naslovnice, sklicevanje na zadevne proizvode in splošen opis kršitve. Tožeča stranka zato ne more zahtevati, da se sklicevanja na njene stranke v objavljeni različici odločbe o avtomobilskih steklih izpusti, ker bi navedene stranke lahko na njihovi podlagi domnevale o imenih fizičnih oseb, ki so bile udeležene pri protikonkurenčnih dogovorih.
- 83 Poleg tega se tožeča stranka neutemeljeno sklicuje na pomanjkanje zaupanja njenih strank do nekaterih članov njenega osebja, ki bi lahko bilo posledica objave odločbe o avtomobilskih steklih v različici, ki izhaja iz izvajanja izpodbijane odločbe. Prvič, če bi šlo za tako nezaupanje, bi izhajalo iz protikonkurenčnega ravnanja tožeče stranke, ki bi lahko zaradi svojega namena škodilo finančnim interesom njenih strank. Drugič, stranke tožeče stranke bodo neizogibno predpostavljale, da so bile osebe, odgovorne za njihove račune, udeležene pri tajnih dogovarjanjih, ne glede na to, ali Komisija objavi imena zadevnih strank. Ker, kot to poudarja sama tožeča stranka, njene stranke poznajo nekatere podrobnosti njene interne organizacije, zlasti imena oseb, odgovornih za spremljanje njihovih računov, bodo imele te stranke dvome v zvezi z nekaterimi odgovornimi osebami, ne glede na obseg sporne objave. Tretjič, v delu, v katerem tožeča stranka izraža zaskrbljenost glede napačnih prepoznanj, zadostuje navesti, da izpustitev imen njenih strank ne bo zmanjšala možnost takih napak. Podrobneje, sklicevanje na imena strank v okviru opisa vzpostavljanja kontakta med konkurenti pojasnjuje dejstvo, da so se zadevni kontakti nanašali na eno ali več posameznih strank. Če bi izpustili vsa sklicevanja na imena stranke/strank ali zadevnega modela (zadevnih modelov), bi vse stranke tožeče stranke domnevale, da je oseba, odgovorna za njihov račun, sodelovala pri teh kontaktih. V zvezi s tem lahko sklicevanje na ime zadevne stranke (zadevnih strank) celo zmanjša negotovost in dvome, ki bi nastale zaradi izpustitve vseh imen iz objavljene različice odločbe o avtomobilskih steklih.
- 84 V zvezi s tem je pooblaščenec za zaslišanje v točki 46 obrazložitve izpodbijane odločbe utemeljeno navedel, da je treba prikriti samo informacije, na podlagi katerih je mogoče posameznika dovolj natančno prepoznati. Poleg tega je iz točke 47 obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da je po mnenju pooblaščenca za zaslišanje tako v primeru neposrednih sklicevanj na ime, delovno mesto in po potrebi telefonsko številko posameznika, skupaj z imeni strank, za katere je bil odgovoren. V takem primeru se je pooblaščenec za zaslišanje strinjal, da se ime in delovno mesto prikrita in da, če je bilo delovno mesto objavljeno že v nezaupni različici odločbe o avtomobilskih steklih, je treba ime zadevne stranke prikriti.
- 85 Nasprotno, kot je menil pooblaščenec za zaslišanje, informacije iz točk obrazložitve in opomb odločbe o avtomobilskih steklih, navedene v točki 48 obrazložitve izpodbijane odločbe, ni mogoče prikriti iz razlogov, povezanih z varstvom identitete posameznikov. Te informacije se namreč sklicujejo na razprave med konkurenti o nekaterih strankah in modelih, ne da bi bila navedena imena in delovna mesta vpletenih posameznikov. V okviru tega prikritje imen zadevnih strank ne bi bilo tako, da bi zmanjšalo dvome, ki bi jih lahko imele stranke tožeče stranke v zvezi z identiteto vpletenih oseb.

86 Peti tožbeni razlog je treba zato zavriniti.

Šesti tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti in načel o dostopu javnosti do dokumentov institucij

- 87 Tožeča stranka zatrjuje, da izpodbijana odločba povzroča posledice, ki presegajo, kar je nujno za varstvo interesov oseb, ki želijo uveljavljati njeno odgovornost pred nacionalnimi sodišči. Ker bi razkritje spornih informacij povzročilo veliko škodo poslovnim interesom tožeče stranke in nekaterih fizičnih oseb, bi bila v nasprotju z določbami o dostopu javnosti do spisa o preiskavi. Poleg tega naj bi bila nacionalna sodišča primerni forumi za obravnavanje vprašanj, povezanih z razkritjem spornih informacij.
- 88 V zvezi s tem je treba spomniti, da sporne informacije iz razlogov, navedenih v okviru drugega tožbenega razloga, niso poklicna skrivnost. Komisija jih lahko zato vključi v objavljeno različico svoje odločbe, čeprav ni dokazano, da je taka vključitev nujno potrebna za namene sodnega varstva oseb, ki so bile oškodovane zaradi kršitve. Poleg tega ni mogoče resno izpodbijati, da objava zadevnih informacij prispeva k boljšemu sodnemu varstvu oseb, ki so bile oškodovane zaradi ravnanja naslovnice odločbe o avtomobilskih steklih. Objava te odločbe spada v pristojnost Komisije na podlagi člena 30 Uredbe št. 1/2003, ne da bi nanjo kakor koli vplivalo dejstvo, da je mogoče dostop do spornih informacij urediti v okviru sodnih postopkov pred nacionalnimi sodišči.
- 89 Nazadnje, glede trditve v zvezi z določbami o dostopu javnosti do spisa o preiskavi zadostuje navesti, da se ta pravila nanašajo na dostop do dokumentov, ki so del spisa o preiskavi. Tako se ta pravila iz razlogov, navedenih v točki 47 zgoraj, ne uporabljajo na področju objave odločbe, ki jo je Komisija sprejela po tej preiskavi. To trditev in šesti tožbeni razlog je treba zato zavriniti.
- 90 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba izpodbijano odločbo v delu, v katerem se nanaša na predlog tožeče stranke v zvezi s točko 115 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih (glej točke od 30 do 34 zgoraj), razglasiti za nično in tožbo v preostalem delu zavriniti.

Stroški

- 91 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.
- 92 Tožeča stranka s predlogi ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat)

razsodilo:

- 1. Odločba Evropske komisije C(2012) 5718 final z dne 6. avgusta 2012 o zavrnitvi prošnje za zaupno obravnavanje, ki jo je vložila družba Pilkington Group Ltd na podlagi člena 8 Sklepa predsednika Komisije 2011/695/EU z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci (zadeva COMP/39.125 – Avtomobilsko steklo), se v delu, v katerem se nanaša na predlog družbe Pilkington Group v zvezi s točko 115 obrazložitve Odločbe C(2008) 6815 final z dne 12. novembra 2008 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP, razglasi za nično.**
- 2. V preostalem se tožba zavrne.**

3. Pilkington Group se naloži plačilo stroškov.

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 15. julija 2015.

Podpisi